

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det her handler om et retssamfunds præmisser på den ene side og sindelagskontrol på den anden. Det, man har valgt fra de 14 EU-landes side, er at forsøge at udøve sindelagskontrol. Og jeg håber, at fru Ulla Tørnæs er enig med Dansk Folkeparti i, at det er helt uacceptabelt, og det forstod jeg egentlig også på svaret, der lød, at sanktionerne ikke burde have været indført.

Men så synes jeg, kæden springer af, når det handler om, hvordan sanktionerne bliver ophævet igen, for fru Ulla Tørnæs og Venstre ønsker åbenbart at deponere Danmarks handlefrihed – i den her totalt absurde situation med nogle sanktioner, vi slet ikke burde have tiltrådt – hos andre lande, hos de andre EU-partnere.

Og må jeg minde om, som jeg også sagde tidligere, at Antonio Guterres altså har sagt, at det er noget med Frihedspartiets natur, der skal forandres, for at man ophæver sanktionerne. Fru Helle Degn har sagt her tidligere, at prøven kommer i forbindelse med EU-udvidelsen. Hvad er Venstres bud? Og hvis ikke man kan blive enig i kredsen af EU-lande, kan det så ikke komme på tale, at Danmark må gå enegang og ophæve sanktionerne?

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Jeg opfattede mest hr. Arne Melchior's kommentar som en kommentar til det, jeg havde sagt. Det var ikke noget egentligt spørgsmål, men blot en kommentar til mit indlæg.

Til fru Elisabeth Arnold vil jeg sige: Jeg er meget enig i den bekymring, som fru Elisabeth Arnold giver udtryk for over den historieløshed, som vi oplever blandt unge mennesker, og som vi i det hele taget oplever bredt i det danske samfund, men jeg havde jo ikke forestillet mig, at jeg skulle til at overvære en historisk forelæsning her i Folketinget. Jeg havde forestillet mig, at jeg ville høre statsministeren redegøre for, hvordan han havde oplevet hele den her situation, og hvordan han havde oplevet optakten til indførelsen af sanktionerne. Så jeg synes, fru Elisabeth Arnold skal holde skidt for sig, og hvad det ellers hedder for sig, og så holde sig til, hvad det egentlig er, der er på Folketingets bord i dag.

Jeg er helt med på, at en stillingtagen til, hvad der foregår i Østrig og Jörg Haiders politik, naturligvis også forudsætter, at man har kendskab til, hvad der er foregået tidligere i

Europa, men jeg havde altså ikke forestillet mig, at statsministeren skulle bruge Folketingets tid på at forelæse om historiske kendsgerninger.

Jeg vil sige til hr. Thulesen Dahl: I Venstre er vi helt enige i, at der ikke er tale om en EU-aktion eller -sanktion. Det er nogle regeringsledere, som på egen hånd er blevet enige om at indføre en række sanktioner over for et andet EU-land. Og vi mener ikke, at Danmark skal gå enegang. Det gav jeg også udtryk for i min ordførertale. Det mener vi slet ikke kan komme på tale.

Men jeg har til gengæld bedt statsministeren redegøre for, hvad hans tanker er om hele sanktionen, altså hvordan man kommer videre i Europa.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg vil gerne spørge fru Ulla Tørnæs: Er det ikke korrekt, at det var Belgiens statsminister, der er fru Ulla Tørnæs' partifælle, som sendte en fax eller et brev til Portugals statsminister for at gribe til handling imod Østrig? Jeg erindrer, at vi har brugt lidt tid på den sag i Det Udenrigspolitiske Nævn og i Folketinget netop om dette, så derfor vil jeg gerne have et bekræftende svar på det.

Så vil jeg gerne have et svar på: Hvad gør Venstre, hvis man er så uenig med sine partifæller i Belgien, som er hardlinere i alle disse spørgsmål? Hvad gør Venstre i givet fald for at få dem til at ændre deres politik i stedet for at beskyldte os andre for at være fortrillere i et socialdemokratisk komplot?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det er jo nemt at besvare en kort bemærkning med at sige, at der kun var tale om en kommentar. Men da der ikke var nogen besvarelse, kan jeg kun forstå fru Tørnæs' bemærkning derhen, at hun godkender min fremstilling, som var den, at det altså ikke var en europæisk elite, men 14 folkevalgte regeringer i Europa, der enedes om den aktion, der foregik, og så er det jo dejligt, at vi er enige herom.

Min anden pointe er med hensyn til bebrejdelsen af statsministeren for at holde en historisk forelæsning: Ja, hvornår en tale er et foredrag eller en forelæsning, kan man selvfølgelig vurdere forskelligt, men det er altså i orden her fra talerstolen med polemik og med drilleri og med pindehuggeri og med ordfortolkninger,